

ה"ט 9187/07/11 - XXX נגד XXX

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ה"ט 9187-07-11
תיק חיצוני: סוג זיהוי צד א'

מספר בקשה: 21

בפני	כב' השופטת כרמית חדד
המבקש:	XXX ע"י ב"כ עו"ד צבי מימון
נגד	
המשיבה:	XXX ע"י ב"כ עו"ד ניר כלפה

החלטה

בפני בקשת המבקש, מר XXX (להלן: "המבקש") לביטול צו איסור נשיאת נשק שניתן בתיק זה ביום 07.07.2011.

רקע:

1. המבקש והמשיבה, גב' XXX (להלן: "המשיבה") נישאו בשנת 2010. הצדדים התגרשו בשנת 2011. המשיבה הגישה ביום 06.07.2011 בקשה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה התשנ"א - 1991 (להלן: "החוק") בשל אירועי אלימות נטענים של המבקש כלפיה. ביום 07.07.2011 ניתן צו במעמד צד אחד.

2. בדיון שהתקיים בפני כבוד השופטת גילת שלו ביום 21.08.2011 במעמד הצדדים ניתנה הסכמת הצדדים למתן צו הדדי אלא שבשל היותו של המשיב חייל בעת ההיא עתר הוא לביטול צו איסור נשיאת נשק. הצדדים נחקרו במהלך הדיון ובסיומו נקבע כי החלטה תשלח לצדדים וכי עד להחלטה אחרת הצו יותר על כנו. כמו כן הורה בית המשפט למשטרת ישראל להמציא לבית המשפט רישום פלילי ביחס לכל אחד מן הצדדים לאור טענות הדדיות על אלימות.

בהחלטה מיום 27.11.2011 נקבע כי החומר לא הועבר לעיון בית המשפט ומאחר שתוקפו הצו שניתן בעמד צד אחד פג אין עוד צורך בקבלת החומר מהמשטרה. בעקבות החלטה זו הסתיים הדיון בתובענה והתיק נסגר. יש לציין כי ממועד בו ניתנה ההחלטה הנ"ל ועד להגשת הבקשה מושא החלטה זו לא עתר

מי מהצדדים למתן החלטה מנומקת או למתן הוראות על ביטול צו איסור נשיאת נשק.

3. ביום 05.12.2023 (כ - 12 שנים לאחר שהסתיים הדיון בתובעה) עתר המבקש לביטול צו איסור נשיאת נשק - היא הבקשה דן.

4. ברקע הדברים ראוי לציין כי המבקש הגיש כנגד המשיבה בקשה לפי החוק בתיק ה"ט 4339-08-17 במסגרתו הגיעו הצדדים להסכמה על הרחקה האחד ממשנהו וכן הוסכם כי צו איסור נשיאת נשק ביחס למשיבה יבוטל בכפוף לכך שהמשיבה תציג אישור מהמעסיק על כך שכלי הנשק המשמש אותה בעבודתה כמאבטחת יופקד אצל המעסיק כאשר היא אינה בעבודה.

בפועל צו איסור נשיאת נשק בתיק האמור בוטל בהחלטה מיום 28.02.2018 משלא הוגשה תגובת המבקש כאן לבקשת המשיבה לביטולו.

טיעוני הצדדים:

5. מן הבקשה שהגיש המבקש ביום 05.12.2023 עולה כי המבקש היה סבור כי בוטל צו איסור נשיאת נשק והוא ביקש אסמכתה לכך על מנת לעדכן את המשרד לביטחון פנים. המבקש טען שעקב המצב הבטחוני בדרום והיצאות הרבה באיזור זה הוא נדרש לנשק.

בהחלטה מיום 06.12.2023 התבקש המבקש לתמוך הבקשה בתצהיר ולהוסיף פרטים נוספים אודותיה. תצהיר הוגש ביום 10.12.2023.

6. המשיבה הגישה תגובתה לבקשה ביום 20.12.2023 וטענה כי היא מתנגדת לבקשה מאחר שהמצב בין הצדדים מתוח מאוד ולא תקין ויש ביניהם הרבה חילוקי דעות. המשיבה טוענת כי יחסי המבקש ואשתו הנוכחית מצויים במשבר ובסכסוכי פרידה. המשיבה טוענת כי המבקש מתנדב בארגון יד לאחים עניין שיכול להביא לפגיעה בבנם המשותף בשל פעילותו. כמו כן טענה המשיבה כי כאשר המבקש ואשתו הנוכחית גרו יחד היו ביניהם מריבות וכי בנם המשותף של הצדדים נחשף לכך עד שזה הביא להוצאתו מהבית.

7. תשובה לתגובה הוגשה ביום 25.12.2023 במסגרתה טען המבקש כי הוא אינו מצוי בקשר כלל עם המשיבה למעט מקרים דחופים בנוגע לבן המשותף. לטענתו ניסה להגיע להסכמה עם המשיבה אולם היא התנתה הסכמתה בכך שאשתו של המבקש תבטל צו איסור נשיאת נשק שהוצאה כנגד המשיבה בהליך אחר ושיתנצל בפני אביה. לתשובה צירף המבקש מסמך אודות התנדבותו בארגון הידברות בסיוע לנשים במצוקה ומגיע לסיוע באיזורים מעבר לקו הירוק ובאיזורי סכנה. המבקש עתר לכך שהמסמך יוצג לעיני בית המשפט בלבד. עם זאת פרטי התנדבותו של המבקש עלו גם במסגרת חקירתו הנגדית

ולפיכך עמדתו לעניין חסיון המסמך אינה רלוונטית עוד וממילא לא עלתה עילה שבדין לחסות את פרטי המסמך מן המשיבה.

תסקיר:

8. על פי החלטה מיום 27.12.2023 הוגש לתיק תסקיר ביום 05.02.2024. במסגרת התסקיר צויין כי נמצאה הערכת מסוכנות נמוכה של המבקש כלפי המשיבה וזאת ממספר נימוקים בהם העובדה שלא נרשמו אירועים של אלימות או פגיעה פיזית בשנים האחרונות ואין מפגשים ביניהם, אשתו של המבקש שללה חששות שלה ממנו ותיארה מצב נפשי יציב ועקבי, קשר קבוע ומפגשים עם בנם המשותף של המבקש ואשתו הנוכחית, לא עלה מידע על פגיעה פיזית של המבקש בבנם של הצדדים והמשיבה שללה כי האב עוקב אחריה או מאיים עליה באופן כלשהו ולא נמצא מידע כלשהו שמצביע על גורמי סיכון שעלולים להגביר את המסוכנות בין המבקש למשיבה מצד המבקש.

צויין בתסקיר כי באם בית המשפט יאשר לאב לשאת נשק יש להחריג את המפגשים עם הקטין הסובל מקשיים התנהגותיים ורגשיים מורכבים ובעבר מצא אקדח שהיה מצוי בבית האם ויש לוודא שאין נשק חם בסביבה כאשר המבקש נמצא עם הבן.

9. הצדדים הגישו עמדתם להמלצות התסקיר.

המבקש טען כי על פי חוק יש לאפסן כלי נשק בכספת לפי נהלים שבחוק והרחק מהישג ידם של ילדים והמבקש התחייב לרכוש כספת מותאמת ללא קוד פתיחה אלא בפתיחה באמצעות מפתח בלבד כך שכאשר הקטין יהיה בביתו יהיה כלי הנשק הרחק מהישג ידיו.

המשיבה טענה כי היא עומדת על התנגדותה מאחר שהיא חוששת מן המבקש לטענתה המבקש שלח את הבן ללא אוכל וטיפול לאחר שנודע לו שבקשתו נדחתה לטענתה המבקש אינו מקיים זמני שהות ואינו משלם מזונות, ועי מטרתו של המבקש בנשיאת נשק היא לפגוע בה על מה שעשתה לו במהלך השנים וכיום הוא מתנקם בילד וכן התנגדה לבקשה לאור התנדבותו של המבקש ב"יד לאחים" ועל יסוד הטענה לפיה הוא יכול לפגוע בבנם עת הוא מצוי אצלו.

דין והכרעה:

10. בהתאם לס' 2ב לחוק מקום בו ניתן צו הגנה לפי ס' 2 לחוק "יִאסר על המחוייב בצו לשאת או להחזיק נשק, לרבות נשק שניתן לו מטעם רשות ביטחון או רשות אחרת מרשויות המדינה...".

בהתאם לס' 5(ב) לחוק איסור נשיאה והחזקה של נשק כאמור בס' 2ב ימשיך לעמוד בתוקפו גם לאחר פקיעת תוקפו של צו ההגנה כל עוד לא בוטל על ידי בית המשפט לפי בקשת המחוייב בצו לגבי מי שנמנה עם הכוחות הסדירים או עם כוחות המילואים של צבא הגנה לישראל גם לפי בקשת מפקד יחידה בדרגת סגן אלוף ומעלה.

11. מעיון בחוק ובתקנות למניעת אלימות במשפחה (סדרי דין) תשנ"א 1991 (להלן: "התקנות") עולה כי בכלל השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לדון בבקשה לביטול צו איסור נשיאת נשק עליו לבחון בין היתר מסוכנותו של המחוייב בצו תוך בחינת נסיבות מתן הצו, פרק הזמן שחלף מאז שניתן ואשר אירע בפרק זמן זה, כמו גם הנימוקים לכך שהמחוייב בצו מבקש או נדרש לשאת נשק.

שיקולים אלו עולים בין היתר מן הסמכות להורות על הגשת תסקיר לצורך בחינת הבקשה לפי ס' 6 לחוק וכן מן הפרטים שיש לציין במסגרת בקשה לביטול איסור נשיאת נשק כמפורט בתקנה 8 לתקנות וטופס 8 לתוספת לתקנות במסגרתם על המבקש לפרט הסיבות לבקשה לביטול איסור נשיאת נשק ובמקרים המתאימים לצרף בקשת מפקד היחידה.

12. בנסיבות העניין מצאתי לדחות טענות המשיבה בכל הנוגע למסוכנות המבקש. טענותיה של המשיבה נטענו בעלמא ללא אסמכתאות כלשהן. אין חולק כי לא היו כל אירועי אלימות בין הצדדים לכל הפחות משנת 2017 (אז טען המבקש לסיכון מן המשיבה לפיו ולא להיפך), ובעניין המסוכנות הוגש תסקיר מפורט שבחן כלל טענות המשיבה ומצא שהמסוכנות נמוכה. התסקיר לא נסתר ולפיכך יש ליתן לו משקל בהתאם.

בהקשר לכך ראוי לציין כי אין די בחששה של המשיבה גרידא כדי להצדיק הותרת צו איסור נשיאת נשק על כנו כאשר חששה זה אינו נתמך בראיות עדכניות. עוד יש לציין בהקשר לכך שהמשיבה עצמה כאמור לעיל עתרה לביטול צו איסור נשיאת נשק ביחס אליה ובקשתה התקבלה בהעדר התנגדות המשיב ואף היא עצמה ציינה כי חששה מפגיעה בקטין נובעת בין היתר מכך שהקטין נחשף לאקדח **בביתה של המשיבה**.

לפיכך ובכל הנוגע למסוכנות המבקש יש לקבוע כי דרגת המסוכנות נמוכה.

13. בניגוד לטענת המבקש, וכאמור לעיל, במסגרת בקשה לביטול איסור נשיאת נשק על בית המשפט לבחון גם הנימוק לצורך של המבקש לשאת נשק, אלא שבעניין זה נפסק כי

"... הגם שלבית המשפט לענייני משפחה סמכות לקבל או לדחות בקשה להשבת ההיתר לשאת ולהחזיק נשק מכוח החוק למניעת אלימות במשפחה, עדיין מסור שיקול הדעת בעניין זה לרשות המוסמכת לכך מכוח חוק כלי היריה, תש"ט-1949 הכפופה, אמנם לכללי המשפט המנהלי ולביקורת

שיפוטית, אך מדובר בשני רבדים שונים, שכן המחלוקת בין הצדדים מצויה ברובד הפנימי, ואילו מערכת היחסים בין המבקש ובין הרשות המוסמכת היא ברובד החיצוני וגם אם לצורך בחינת הבקשה השיקולים בכל אחד מן הרבדים דומים, אין הם בהכרח זהים או חופפים באופן מלא..." (ראו רמש (ב"ש) 39725-11-23 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 26.11.2023).

עיון **בתקנות כלי הירייה** (תנאי סף ותבחינים לקבלת רישיון פרטי לכלי ירייה והוראות נוספות) התשפ"ד - 2023 מעלה כי במסגרתן על המבקש רישיון לנשיאת נשק לעמוד בתנאים לרבות תבחינים המתייחסים לצורך בנשיאת נשק (ראו התוספת לתקנות לפי תקנה 3).

הנה כי כן ברובד הפנימי שבין הצדדים לבין עצמם הנדון במסגרת הליך זה יש ליתן לכל אחד מן השיקולים משקל מותאם ויחסי במאזן הכולל. שעה שבמקרה דנן כאמור לעיל נקבע כי רמת המסוכנות מן המבקש כלפי המשיבה היא נמוכה מצאתי להסתפק בטענות המבקש על אופי התנדבותו הכרוכה בהגעה למקומות בעלי סיכון גבוה כדי נימוק סביר ומספק לצורך הליך זה. יצוין כי התנדבותו זו אושרה על ידי המשיבה עצמה במסגרת טיעוניה לרבות העובדה שלטענתה המדובר בהתנדבות המציבה סיכון לקטין.

יודגש כי החלטה זו אינה מהווה היתר לנשיאת נשק, ואינה מחליפה את שיקול הדעת של פקיד הרישוי אשר יבחן זכאותו של המבקש לקבלת רישיון בהתאם להוראות החוק והתקנות לרבות עמידתו בתבחינים הקבועים בתקנות על האסמכתאות שעליו להציג לשם כך.

בכל הנוגע להפנייה של ב"כ המשיבה להחלטה בה"ט 19852-05-15 יש לציין כי המדובר בנסיבות שונות בהן התבקש ביטול צו איסור נשיאת נשק בתוך תקופת תוקפו של צו ההגנה שניתן, (ולא שנים לאחר שפקע תוקפו). בהקשר לכך בסיום ההחלטה מפנה כבוד השופטת גורביץ שיינפלד לכך שמוצע למבקש כי בתום תקופת תוקף הצו יגיש בקשה העונה לתנאים שבדין והיא תבחן לגופה (ה"ט (חי') 19852-05-15 **ס.ב.א נ' ת.ו.** פורסם בנבו, 20.08.2015).

כאן המקום לציין כי במקום בו המשיבה סבורה כי יש ליתן הוראות בכל הנוגע לקטין ולמפגשיו עם המבקש עליה לעשות כן במסגרת הליך מתאים אולם אין בטענותיה כדי להצדיק הותרת צו איסור נשיאת נשק על כנו בחלוף כ - 12 שנה ללא נימוק של ממש.

אין צריך לומר כי במקום בו תאושר בקשת המבקש לרישיון נשיאת נשק עליו לפעול בהתאם להוראות החוק והתקנות בעניין אופן החזקת הנשק ועל פי הצהרתו של המבקש יהא עליו לדאוג לכך שבעת שהקטין מצוי בביתו הנשק יוחזק בכספת מתאימה ללא אפשרות גישה של הקטין לנשק באופן כלשהו.

14. מכל המקובץ לעיל אני מורה על ביטול צו איסור נשיאת נשק שניתן בתיק זה.

למען הסדר הטוב יובהר כי אין בהחלטה זו משום היתר לנשיאת נשק ובעניין זה מופנים הצדדים להוראות ס' 5(ה) לחוק וסמכות פקיד רישוי לפי חוק כלי ירייה.

15. בנסיבות בהן הצדדים שניהם יוצגו מכח חוק הסיוע המשפטי וכלל נסיבות העניין כמפורט לעיל איני עושה צו להוצאות.

זכות ערעור כחוק.

החלטה זו מותרת בפרסום ללא פרטים מזהים

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"ד, 05 יוני 2024, בהעדר הצדדים.